

Bemærkninger til lovforslaget

Efter den gældende ægteskabslovs § 39 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har stræbt denne efter livet eller har gjort sig skyldig i mishandling af ægtefællen eller børnene.

Begrebet mishandling er i praksis blevet fortolket så snævert, at det ikke i skilsmissepraksis har spillet nogen væsentlig rolle ved siden af forsøg på drab. Dette skyldes en udtalelse i lovens forarbejder om, at mishandling »ikke omfatter enkelte hug eller slag eller blot almindelig brutalitet, men en så ilde medfart, at ægtefællens henholdsvis børnenes legemlige og åndelige velfærd derved sættes på spil«.

Eksempelvis er bevilling til skilsmisse afslået i et tilfælde, hvor manden slog hustruen med en ridepisk, væltede hende om på gulvet og tog kværlertag på hende, og hvor lægeerklæring viste, at hun havde været i livsfare.

I ægteskabsudvalgets betænkning 697/1973 om ægteskabs opløsning udtaler et flertal i udvalget, at man »finder det ønskeligt, at betingelserne for bestemmelsens anvendelse lempes. Man foreslår derfor, at udtrykket »mishandling« udgår, og at en ægtefælle i stedet skal kunne få skilsmisse, hvis

den anden ægtefælle har gjort sig skyldig i forsætlig vold af grovere karakter over for ægtefællen eller børnene. Mildere tilfælde af vold og mere almindelige husspektakler omfattes derimod ikke af bestemmelsen. I disse tilfælde vil ægtefællen i stedet kunne få separation. Med børnene tænkes der ikke alene på parternes fællesbørn, men også f.eks. stedbørn, som opdrages i ægtefællens hjem«.

Ægteskabsudvalgets betænkning blev afgivet i 1973, men i dag 13 år efter er der ikke sket nogen ændring af den pågældende bestemmelse.

Forslagsstillerne finder, at der ligger en helt forældet tankegang bag den gældende ægteskabslovs § 39, og foreslår derfor en ændring svarende til den, ægteskabsudvalgets flertal anbefalede.

Der foreslås endvidere en ændring af reglerne om fristen for sagsanlæg eller ansøgning om skilsmissebevilling. Den ægtefælle, der har været udsat for vold, skal således indgive begæring om bevilling eller anlægge sag inden et år efter, at volden er udøvet, mens der i tilfælde af vold mod børn skal anlægges sag eller indgives begæring inden 1 år efter, at ægtefællen har fået kendskab til handlingen, dog senest 3 år efter, at volden er udøvet.